

отъ лобно то мѣсто на наши тѣ чела, знаменіе въ благо.

Пытаме сега кръсчоборци тѣ, съ кѣкво ся различявать тѣ отъ язычници тѣ и отъ Іудеитѣ? знаеме че ще рекжть: различяваме ся съсъ кръщеніе то: нъ отхвърля ли ся отъ кръщеніе то Кръсть тѣ Господень? не чюжть ли Павла да говори: *Кои то сме ся кръстили въ Іисуса Христа, въ неговѣ тѣ смъртъ сме ся кръстили; погребохме ся прочее заедно съсъ него чрѣзь кръщеніе то въ смъртъ тѣ* (Рим. гл. 6 ст. 3 и 4). А смъртъ тѣ Христова бѣше смъртъ кръстна. Слѣдователно свято то кръщеніе всичкѣ тѣ силѣ има отъ кръстнѣ тѣ смъртъ Христовѣ, и отъ Кръсть тѣ неговѣ. За това ный, както сме ся кръстили въ имя то на Отца и Сына и Святаго Духа: Така и като ся знаменуваме съсъ кръстно то знаменіе, говоримъ: во имя Отца и Сына и Святаго Духа. И имя то на Отца полагаме на чела та си, за да ся исполнять думы тѣ Апокалипсическы: *Кои то имахъ написано имя то на неговый тѣ Отецъ на чела та си*. (Апок. 14 ст. 1). А имя то на Сына, полагаме на чрево то; защо той отъ Лоното отеческо слѣзе въ чрево то на преноснѣвъ Маріѣ, и ся воплоти за насъ. Имя то на Святаго Духа полагаме на дѣсно то и лѣво то рамена; защо то чрѣзь неговѣ тѣ Благодать чякаме да получимъ въ день сѣдний, дѣснѣ тѣ чясть на смасаемы тѣ, а отъ лѣвѣ тѣ странѣ да ся избавимъ.